

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN VAN 2 NOVEMBER 2020

Kamer AC10

Inzake het Openbaar Ministerie tegen

BURGERLIJKE PARTIJEN :

1) N. M.
geboren te Antwerpen(Deurne) op X
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (adres)

burgerlijke partij, bijgestaan door Meester De Man Bram, advocaat te Schoten Meester De Man Jan,
advocaat te Schoten

2) J. A.
geboren te Antwerpen(Merksem) op X
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (adres)

burgerlijke partij, bijgestaan door Meester De Man Bram, advocaat te Schoten Meester De Man Jan,
advocaat te Schoten

3) Unia
met maatschappelijke zetel gevestigd te 1000 Brussel , Koningstraat 138
burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester Vanheule Jan, advocaat te Etterbeek

BEKLAAGDE(N) :

T. V. A., RRN (...)
geboren te Mortsel op X
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (adres)

beklaagde, bijgestaan door Meester Thiebaut Frédéric, advocaat te Mechelen.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

met werkonbekwaamheid van meer dan 4 maanden tot gevolg opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan N. M., geboren te Antwerpen(Deurne) op X, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid van meer dan vier maanden ten gevolge hebben gehad.
(art. 392, 398 en 400 lid 1 Sw)

Te Antwerpen, op 13 september 2019

De feiten stemmen overeen met 'poging doodslag met racistisch motief' zoals voorzien in de inleidende vordering dd.14/9/2019 (stuk 5 kapt 1) en met 'poging doodslag zoals voorzien in het PV van verhoor door de onderzoeksrechter dd.14/9/2019 (stuk 1 kapt 2) en de stukken in de kapt voorlopige hechtenis.

PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

1. Feiten en beoordeling van de schuld

1. Beklaagde T. V. A. staat terecht voor opzettelijke slagen en verwondingen met een ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid van meer dan vier maanden tot gevolg. De materialiteit van de feiten, zijnde de aanrijding van burgerlijke partij M. door het voertuig van beklagde V. A. wordt door geen van de partijen betwist. Voorafgaand aan deze aanrijding vond een invoegmanoeuvre door beklagde plaats en was hierop een discussie ontstaan tussen beklagde en burgerlijke partijen, gevolgd door wederzijds gevaarlijk rijgedrag.

1.1. Elementen uit het strafdossier

1.1.1. Materiële vaststellingen

2. Uit camerabeelden blijkt dat de voertuigen van beklagde en burgerlijke partij M. achter elkaar rijden, met het voertuig van beklagde vooraan. Wanneer het rijvak om rechtsaf te slaan splitst in twee rijvakken, komt het voertuig van M. op het linker rijvak te rijden. Op een bepaald moment komen beide voertuigen naast elkaar stil te staan en is te zien hoe beklagde zijn raam naar beneden doet en er een gesprek is. Wanneer beide voertuigen verder kunnen rijden, rijdt beklagde plots naar links en snijdt de pas af van het voertuig van burgerlijke partij en komt abrupt tot stilstand, waardoor ook burgerlijke partij moet remmen. Vervolgens is te zien hoe beklagde snel accelereert en weggrijdt van M.. Van de thans voorliggende feiten zijn geen camerabeelden beschikbaar.

3. Een technische reconstructie vond plaats. Afhankelijk van de stand van de openstaande deur van het voertuig van M. zal deze deur meer dan waarschijnlijk het eerste geraakt zijn geweest op de deurrand van de bestuurdersdeur gelet op de quasi verticale inkeping in de nummerplaat van het voertuig van beklagde. Tijdens de aanrijding wordt de deur weggeduwd en opengewrongen waardoor de schade op het voertuig van beklagde zich in eerste instantie verplaatst naar de linkerzijde. Nadat de bestuurdersdeur zich exact haaks op de loodlijn van het voertuig van M. bevindt zal het verloop van de schade aan het voertuig van beklagde tijdens het verder verloop van de aanrijding zich verplaatsen naar de rechterzijde. Het is aannemelijk dat de afgereden deur geplet werd tussen beide voertuigen. De plaats waar het slachtoffer werd aangereken, is op basis van de schade niet te bepalen.

De schade aan de linkerzijde van het voertuig van beklaagde lijkt minimaal en bestaat veelal uit lichte kras- en schaafsporen. Het voertuig Volkswagen Taiwan van S. E. lijkt voornamelijk geraakt te zijn door het linker voorwiel van het voertuig van beklaagde. Meer dan waarschijnlijk heeft het voertuig van beklaagde tijdens of voor de aanrijdingen met de twee andere voertuigen en het slachtoffer een beweging naar links gemaakt; met andere woorden: de voorwielen stonden in een bepaalde fase van de aanrijding naar links gericht waardoor het linker voorwiel buiten de wielkast is gekomen.

4. Het toxicologisch onderzoek toonde de aanwezigheid van een antidepressivum aan in het bloed van beklaagde. Dit type wordt voorgeschreven bij depressies, paniekaanvallen en sociale fobie. Daarnaast waren er sporen aanwezig van een antipsychoticum, gebruikt bij de behandeling van schizofrenie.

5. Burgerlijke partij N. M. werd onderzocht door dr. J.. Hij had verscheidene hoofdletsels waarvan er drie gehecht moesten worden. Verder heeft hij schaaft- en brandwonden verspreid over het lichaam. Ten tijde van het onderzoek had hij pijnklachten over het hele lichaam en maakte hij melding van pijn bij het ademen. Hij liep meerdere ribfracturen op aan de linker kant. Daarnaast was er ook een kleine klaplong en longcontusie links. Op het ogenblik van de neerlegging van het verslag (18 september 2019) kon geen uitspraak worden gedaan over eventuele blijvende arbeidsongeschiktheid, gelet op het evolutief karakter van de letsels en de medische behandeling. Ten vroegste na een viertal maanden kon hierover uitspraak worden gedaan.

Burgerlijke partij brengt stukken voor met betrekking tot de medische gevolgen van de feiten,

1.1.2. Getuigenverklaringen

6. C. D. B. verklaarde dat de twee inzittenden van het eerste voertuig waren uitgestapt in de richting van het andere voertuig en begonnen te roepen. Ze gingen beiden naar de bestuurder van de SUV (beklaagde). Hij hoorde hen roepen dat hij het raam moest open doen. De twee personen zijn terug naar hun voertuig gegaan en ingestapt. Daarna is de man terug uitgestapt; zijn portier bleef open staan. De SUV gaf daarop gas en is doorgereden. Hij heeft de bestuurder van het eerste voertuig geklemd tussen de SUV en het portier van de eerste wagen. Het portier van de eerste wagen is er dan afgereden en je zag de SUV bij het doorgaan hobbelen. De SUV is over de bestuurder van het eerste voertuig gereden en is daarna doorgereden.

7. E. H. zag hoe twee bestuurders ruzie hadden tijdens het ritsen op de Singel. De bestuurder van een Opel (M.) weigerde een SUV (beklaagde) voor te laten omdat volgens het correct ritsen deze achter hem moest invoegen. Op de Singel bleef de bestuurder van de Opel contact zoeken met de bestuurder van de SUV. Hij wou tot naast de SUV rijden, maar op de Singel lukte dat niet. Aan het verkeerslicht stonden ze naast elkaar. De bestuurder van de Opel is uit zijn voertuig gestapt en is op het venster van de SUV gaan slaan. Hij daagde de bestuurder van de SUV uit om uit zijn voertuig te komen, maar de bestuurder van de SUV ging daar niet op in. Toen het groen werd, is ze verder gereden en hoorde achter zich een knal. In haar achteruitkijkspiegel zag ze brokstukken en de bestuurder van de Opel op de grond liggen terwijl de SUV wegreed. Ze is achter de SUV aangereden en kon een foto maken van de nummerplaat van het voertuig, maar toen ze een foto wilde maken van de bestuurder dook die weg.

8. N. S. zag hoe een voertuig SUV aan hoge snelheid wilde invoegen. Een ander voertuig liet het andere voertuig niet invoegen of kon dit niet, De SUV is dan deels op het voetpad gereden en het andere voertuig stond op een gearceerd deel van het wegdek. Beide bestuurders waren tegen elkaar aan het roepen, maar ze heeft niet gehoord wat ze riepen. Daarna zijn beide voertuigen vertrokken, maar je kon

zien dat beide bestuurders elkaar nog aan het uitdagen waren. Beide voertuigen stopten en versnelden regelmatig. Op de (adres) zag ze de bestuurder van het personenvoertuig uitstapten. Verder heeft ze niets gezien, tot ze een knal hoorde. Toen zag ze een man op de grond liggen die riep dat hij pijn had aan zijn borst en aangereden was.

9. M. D. H. verklaarde dat het voertuig van beklaagde zeer snel reed en per se nog voor het andere voertuig wilde invoegen maar ze zag duidelijk dat dit zeker niet zou lukken. Het voertuig dat wilde invoegen is uiteindelijk tot het einde van de invoegstrook gereden en met zijn voertuig vervolgens tegen de boordsteen gereden met zijn banden. De twee auto's zijn dan even blijven staan, om kort daarna verder te rijden. Het verkeer was druk, waardoor er een rijdende file was. Ze merkte dat de twee bestuurders onderling gebaren naar elkaar aan het maken waren. Aan een verkeerslicht is de ene bestuurder (M.) uitgestapt en naar de bestuurder van het andere voertuig toegestapt. Hierbij heeft M. enkele keren op het raam van de bestuurderszijde van het andere voertuig geklopt en geroepen: "Stap dan uit als je een echte man bent.". A. is ook uitgestapt om haar man te zeggen dat hij rustig moest zijn en terug in het voertuig moest stappen. M. zei tegen haar terug in te stappen, wat ze ook deed. M. is ook terug naar zijn voertuig gestapt, maar ze denkt niet dat hij effectief in zijn voertuig is ingestapt. Kort daarna is M. opnieuw richting het andere voertuig gestapt. Op dat moment werd het verkeerslicht groen, waarna beklaagde zeer snel heeft opgetrokken. Hij heeft hierbij eerst een voertuig met Belgische kentekenplaat (...) aangereden, waarna hij M. heeft aangereden. Ze heeft dit zelf niet zien gebeuren; het ging heel snel.

10. L. S. verklaart dat de wagens van beklaagde en burgerlijke partijen elkaar voortdurend de pas aan het afsnijden waren. De bestuurders waren geagiteerd naar elkaar toe. Voor het verkeerslicht kwamen ze tot stilstand. Het voertuig van M. stond helemaal rechts en had zich schuin voor beklaagde gezet om te verhinderen dat die kon weggrijden. M. en zijn passagier zijn uitgestapt. M. zette zich aan de bestuurderszijde van het andere voertuig, riep en klopte op het autoraam. De vrouw wilde er bij gaan staan, maar ze is weggestuurd door de man en terug in het voertuig gestapt. Terwijl de vrouw instapte riep ze in haar (S.) richting dat zij voorrang hadden. Het leek er eerst op dat de man ook terug zou instappen, maar na enkele stappen is hij terug omgedraaid. Terwijl de man terug naar het voertuig van beklaagde stapte, vertrok beklaagde plots snel. Daarbij is er een aanrijding geweest, maar die heeft hij niet gezien.

11. A. C. zag hoe het voertuig van beklaagde agressief rijgedrag vertoonde door over de boordsteen te rijden. Even later merkte ze op hoe de twee voertuigen ongeveer 150 meter voor de verkeerslichten naast elkaar stil stonden. De bestuurders hadden een verbale ruzie. Ze hoorde duidelijk hoe beklaagde naar M. riep dat hij terug naar zijn eigen land moet; de rest heeft ze niet begrepen. Wanneer de file terug begon te rijden, reed beklaagde op een agressieve manier en voegde vlak voor het andere voertuig in. Dit herhaalde zich net na de verkeerslichten. Het voertuig van M. is niet van rijvak veranderd. Het voertuig van M. haalde na de verkeerslichten het andere voertuig in en stopte op de brug voor het voertuig van beklaagde, waardoor die het voertuig van M. niet meer voorbij kon rijden. M. is uitgestapt en naar het andere voertuig gestapt. Ze hoorde dat beklaagde gas gaf en hoe hij over een voorwerp reed. Pas toen ze voorbij de wagen wandelde, zag ze dat hij over een persoon was gereden.

12. S. E. G. zag een voertuig op de witte markeringen staan en er was een discussie over een invoeggeschil. De bestuurder van het ene voertuig wilde de andere wagen niet doorlaten en had zich op de markeringen gezet om uit te stappen, maar het andere voertuig reed gewoon door. Verderop kwamen de voertuigen elkaar terug tegen. Het voertuig van M. had zich schuin op het tweede en derde rijvak gezet en is uitgestapt. Hij klopte op het raam van het andere voertuig. Beklaagde gebaarde dat hij moest weggaan en doorrijden. Als beklaagde zijn raam had opengedaan, had M. hem uit het voertuig gesleurd. Na enige tijd is A. ook uitgestapt, maar M. gebaarde dat ze terug moest instappen. Hij ging ook zelf terug naar zijn wagen, stapte in maar stapte ook meteen terug uit. Op dat moment is beklaagde in paniek

geschoten en wilde tussen de twee voertuigen doorrijden. Het portier van het voertuig van M. stond open en hij stond op dat moment voor zijn portier. De ruimte tussen beide voertuigen was echter te klein en daarbij raakte beklaagde de wagen links van hem en M., die voor zijn open portier stond. Beklaagde maakte een beweging naar links om weg te geraken, terwijl M. aan de rechterkant stond. Doordat hij de wagen links heeft geraakt, zwalpte de wagen van beklaagde naar rechts, raakte het portier van de wagen van M. en M. zelf omdat die op dat ogenblik een grote stap naar voren zette om de wagen tegen te houden. Beklaagde is dan over M. gereden en doorgereden. Ze voegde nog toe dat beklaagde een aantal keren gevraagd had aan Mouw om met rust gelaten te worden. Ze zag hoe hij werd opgejaagd en schrik kreeg. Zelf werd ze ook bang van het gedrag van M.. Volgens haar wilde beklaagde M. niet aanrijden, maar wilde hij gewoon weg.

13. J. V. K. zag beklaagde de stilstaande voertuigen op de linkerrijstrook (waaronder zijn voertuig) voorbij rijden op het rechtse rijvak (invoegstrook) tegen een onaangepaste snelheid. Beklaagde hield deze snelheid aan tot het einde van de invoegstrook om daar hard te remmen en bruusk in te voegen. Wat later zag hij dat een personenwagen (de wagen van M.) uitgeweken was naar links op het gearceerde deel van de rijweg, wat hem doet vermoeden dat -deze moest uitwijken voor het voertuig, van beklaagde om een aanrijding te vermijden. Hij zag de bestuurders van beide voertuigen met elkaar communiceren en daarna vervolgden ze hun weg. Wat verder, aan de verkeerslichten, stonden de twee voertuigen terug naast elkaar. Het bestuurdersraam van beklaagde stond open en hij communiceerde opnieuw met de inzittenden van het andere voertuig.

1.1.3. Verklaringen van burgerlijke partijen en beklaagde

14. Burgerlijke partij J. A. verklaarde dat ze samen met haar man in het voertuig zat. Een zwarte wagen reed rechts van hen en wilde invoegen op hun rijstrook. Deze auto reed bijna in hun flank aan hoge snelheid; haar man heeft hard moeten remmen. De zwarte wagen reed dan naast hen. De bestuurder (beklaagde) opende zijn raam en riep naar hen: "Ga naar jullie thuisland!" Ze riep terug dat ze hier geboren en getogen was en hier zou blijven. Beklaagde antwoordde: "Goed, blijf maar, dan kan je mijn appartement kuisen. Dat is het enige waar je goed voor bent." Ze hebben dan geprobeerd hun weg verder te zetten, maar aan het verkeerslicht sneed beklaagde hen plots de weg af. Beide voertuigen sloegen af van de Singel naar de Grotesteeweg in Berchem. Daar stonden ze allebei terug in de file voor een rood licht. Hun voertuig bevond zich voor dat van beklaagde. Zij en haar man zijn daar uitgestapt. Haar man heeft haar direct gezegd terug in te stappen. Een vrouw stopte bij hun wagen en zei haar dat ze alles had gezien en voor hen de politie aan het bellen was. Haar man wilde verhaal halen bij de bestuurder van de zwarte wagen en is naar de bestuurderskant van dat voertuig gewandeld. Beklaagde hield echter zijn autovenster gesloten. Toen haar man terug naar hun voertuig wandelde, vertrok beklaagde plots met hoge snelheid. Hij heeft dan haar man en het autoportier van hun wagen bewust aangereden. Beklaagde heeft hierbij ook de wagen die naast hem was gestopt geraakt. Haar man is op de rijbaan terecht gekomen en er is dan nog een wagen over haar man gereden, mogelijk van beige kleur.

Later legde A. een bijkomende verklaring af omdat ze een aantal zaken wilde aanpassen of verduidelijken uit haar eerste verklaring. Ze benadrukt dat toen beklaagde hen de weg afsneed, haar man heel hard moest remmen waardoor haar veiligheidsgordel hard aansnoerde aan haar buik en ze het uitriep van de pijn. Ze had schrik dat er iets mis was met haar ongeboorte baby. Ze vreesde ook dat de zaken zouden escaleren. Voor haar man was dit een brug te ver, na de racistische uitspraken die ze over zich heen hadden laten gaan. Dit verklaart waarom haar man is uitgestapt om de andere bestuurder aan te spreken. Ze stelt nu ook dat er slechts sprake was van één voertuig; er was geen beige voertuig bij betrokken.

15. Burgerlijke partij N. M. verklaarde dat hij op de Singel reed. Toen hij de invoegstrook voorbij was, hoorde hij opeens iemand heel hard remmen. Hij keek naar rechts en zag dat een SUV wilde invoegen terwijl dat eigenlijk onmogelijk was. Hij week uit naar links en de SUV kwam op de berm terecht. De

bestuurder van de SUV (beklaagde) claxonneerde en begon te roepen door zijn openstaand raam. Hij riep onder meer: "Waar heb jij je rijbewijs gehaald?" Hij vroeg aan beklagde om zich opzij te zetten want hij wilde nakijken of er schade was aan zijn voertuig. Beklaagde wou niet stoppen en reed voor hem weg. Hij is hem achterna gereden om zijn weg te vervolgen. Daarvoor had beklagde ook al racistische opmerkingen gemaakt naar zijn vrouw.

Waar een rijstrook splitst in twee rijstroken, reed de SUV rechts en hij links. Beklaagde 'kapte ineens af', kwam voor zijn auto rijden en gooide alles dicht. Hij moest uit alle macht remmen om een aanrijding te vermijden. Aan het verkeerslicht stopte hij achter de SUV. Na het verkeerslicht is hij naast de SUV gaan rijden en heeft hij hem doen stoppen door hem naar links te dwingen. Een andere bestuurder liet de SUV ook niet meer door want het rijgedrag van de bestuurder van de SUV was gevaarlijk en onaanvaardbaar. Hij wilde de bestuurder gaan vragen waar hij mee bezig was en hem er op wijzen dat hij met een zwangere vrouw in de auto zat. Toen de SUV is moeten stoppen, is hij uitgestapt en naar de bestuurder gegaan. Beklaagde had inmiddels zijn raampje gesloten en wou niet met hem communiceren. Hij klopte op het raampje van de bestuurder. Zijn vrouw kwam naast hem staan, maar hij stuurde haar weg. Hij wilde de zaak terug zo laten en wilde terug instappen. Zijn vrouw was ondertussen aan het praten met een andere bestuurster die met de politie aan het bellen was. Zijn vrouw vroeg hem daarom de bestuurder van de SUV staande te houden zodat de politie vaststellingen kon doen, Hij ging daarop naar de SUV en gebaarde naar de bestuurder dat de politie gebeld werd. Plots gaf de bestuurder van de SUV volle gas en reed hem aan. Hij kwam met zijn rug tegen de bestuurdersdeur van zijn wagen terecht. De SUV botste tegen zijn lichaam en reed de deur van zijn auto er af. Beklaagde gaf opnieuw volle gas, hij werd opnieuw aangereden en is onder de SUV terechtgekomen. Beklaagde is toen over hem heen gereden.

M. gaf te kennen een nieuwe verklaring af te willen leggen omdat hij bij zijn eerste verklaring nog veel pijn had en onder invloed was van medicatie. Het klopt niet dat hij naast de SUV is gaan rijden en hem heeft doen stoppen door hem naar links te dwingen. Hij is wel naast de SUV gaan rijden omdat hij de bestuurder wou vragen waarom hij dergelijk rijgedrag vertoonde en om daar mee te stoppen omdat hij een zwangere vrouw in de wagen had. Hij werd echter genegeerd door de bestuurder. Aan het verkeerslicht is hij dan verhaal gaan halen bij de bestuurder van de SUV. Hij is nooit voor de SUV gaan staan; hij stond aan de deur van zijn wagen.

16. Beklaagde V. A. verklaarde dat hij op het moment van de feiten met een vervangwagen reed; met zijn eigenlijk voertuig had hij eerder een aanrijding gehad waarvoor hij de politie had gebeld omdat hij wat aangedaan was en de tegenpartij Roemenen waren. Hij was op weg naar huis en wilde invoegen op een andere rijstrook. Hij had ruim plaats om dit te doen, maar merkte te laat op dat het voertuig waarvoor hij wilde invoegen (zijnde het voertuig bestuurd door burgerlijke partij M.) aan het versnellen was om te verhinderen dat hij zou kunnen invoegen. Hij moest daarop remmen en slipte daarbij een beetje. Het andere voertuig stopte ook, wat de indruk bevestigde dat dit alles expres was. De passagier met een hoofddoek deed haar raam open en riep dat hij in fout was. Hij heeft zich niet laten doen. Ze zijn uiteindelijk verder gereden en M. kwam naast hem rijden. Er ontstond een woordenwisseling waarbij hij tegen M. zei: "*Waar hebde jij leren rijden? In uw thuisland of wat?*" Hierop heeft de man gereageerd (hij denkt niet dat de man 'het grootste licht' was) door te zeggen: "*Moet ik dat is komen uitleggen?*" M. wilde hem provoceren en gaf de indruk dat hij het aan de kant van de weg wilde regelen. M. heeft dit ook letterlijk tegen hem zo gezegd. Beklaagde stelde tegen de verbalisanten: "*je weet hoe zo'n mensen zijn, ze willen op de vuist gaan.*" Uiteindelijk zijn ze toch doorgereden. Uiteindelijk kwam Mouw met zijn wagen voor hem terecht, stopte en is naar hem toe gekomen. M. is op zijn raam beginnen bonken. Hij wilde niet uitstappen en hield zijn raam gesloten. Zijn handen begonnen te trillen; hij wist dat wanneer hij zou uitstappen hij de rammeling van zijn leven zou krijgen. M. is dan terug naar zijn wagen gedaan. Hij dacht dat het nu voorbij was. Toen hij zag dat M. terugkeerde, panikeerde hij en is hij puur instinctief op M. gereden. Hij is gewoon rechtdoor gereden. Er was wat commotie en er zijn mensen hem komen zeggen dat hij de man had aangereden. Hij weet niet juist waar hij hem heeft aangereden; hij reed rechtdoor en weet dat hij hem met de rechterkant van zijn wagen heeft geraakt en hij lag onder

zijn rechter voorwiel. Hij heeft gezien dat de man aan de rechterkant ter hoogte van zijn wiel lag, maar heeft niet echt een bobbel of zo gevoeld.

Hij stelde verder zich valselijk beschuldigd te voelen wanneer van racisme wordt gesproken. Hij heeft de gemaakte opmerking louter in een eerste reactie gemaakt. Zo zou hij bij een Italiaan bijvoorbeeld 'spaghettivreter' kunnen roepen. Dat is niet racistisch bedoeld. Hij ontkent gezegd te hebben: "Ga eens terug naar uw thuisland" of "Goed blijf maar dan kan je mijn appartement kuisen. Dat is het enige waarvoor je goed bent."

De man probeerde het te regelen met zijn vuisten, de vrouw wilde hem op zijn plaats wijzen met woorden, door te stellen dat zij meer verdiende dan hij en "Wij blijven hier". Het non- verbale gaf aan alsof ze een soort overwinning had behaald. Hij stelt dat er in de psychologie een in- en een out-groep is. "Ze had dit heel sterk van niet verbonden te staan in de maatschappij, ongeacht uw identiteit. Alsof ze niet geïntegreerd was in het hele maatschappelijke; alsof ze in zijn plaats zou gaan denken dat hij een racist is. Ze wou aangeven van wij blijven hier toch, je kan hier niets meer aan doen." De vrouw is ook uitgestapt uit het voertuig, op het laatste moment toen de man naar hem wou terugkeren.

Geconfronteerd met een getuigenverklaring stelde hij dat hij aan een normale snelheid reed, parallel aan het voertuig van M., Hij had nog ongeveer 20 meter en omdat hem al licht aan het inhalen was, besloot hij voor hem in te voegen, maar toen heeft M. het gat gedicht.

1.2. Standpunt van partijen, kwalificatie van de feiten en beoordeling van de schuld

17. Burgerlijke partijen M. en A. verzoeken om een herkwalificatie van de feiten naar poging doodslag met de verzwarende omstandigheid dat beklaagde handelde vanuit een discriminerende drijfveer.

Burgerlijke partij UNIA verzoekt om een herkwalificatie van de feiten door aanname van de verzwarende omstandigheid dat beklaagde handelde vanuit een discriminerende drijfveer.

Beklaagde verzoekt om een herkwalificatie van de feiten naar onopzettelijke slagen en verwondingen in het kader van een verkeersongeval. Wat de schuld van beklaagde aan de feiten onder deze kwalificatie betreft, gedraagt hij zich naar de wijsheid van de rechtbank. Ondergeschikt wordt de toepassing van de verschoningsgrond uitlokking gevraagd.

1.2.1. Herkwalificatie naar onopzettelijke slagen en verwondingen

18. Beklaagde wijst met het oog op de gevraagde herkwalificatie van de feiten naar onopzettelijke slagen en verwondingen naar het feit dat beklaagde een manoeuvre heeft uitgevoerd waarbij hij eerst een ander voertuig raakte, na snel te hebben opgetrokken en waarbij hij slechts beperkte controle had over zijn voertuig. Beklaagde was in paniek gelet op het gedrag van burgerlijke partij M. vlak voor de feiten (klemrijden, kloppen op het raam, op de vuist willen gaan en na te zijn weggewandeld terugkeren in de richting van beklaagde), wilde zo snel mogelijk weg en heeft de plaats tussen de voertuigen verkeerd ingeschat.

19. Overeenkomstig artikel 392 Strafwetboek wordt 'opzettelijk' genoemd "het doden en het toebrengen van letsel met het oogmerk om een bepaald persoon of een persoon die zal worden aangetroffen of ontmoet, aan te randen [...]". Dit veronderstelt een algemeen opzet, zijnde het wetens en willens handelen door de dader. Het is niet vereist dat de dader het opzet had schade toe te brengen aan het slachtoffer. Eventuele gevoelens van paniek in hoofde van de dader doen geen afbreuk aan het opzettelijk karakter van het handelen.

Het staat vast dat beklaagde opzettelijk, wetens en willens, handelde, De rechtbank verwijst hiervoor naar de verklaring van beklaagde dat hij instinctief op M. is ingereden en de getuigenverklaringen waaruit blijkt dat beklaagde, zodra het verkeerslicht op groen sprong, veel gas heeft gegeven en is doorgereden. Het is niet geloofwaardig dat beklaagde, gelet op zijn eigen melding van paniek en de plotse snelheid die hij met zijn voertuig ontwikkelde, louter getracht zou hebben de ruimte tussen twee voertuigen te benutten om weg te rijden zonder daarbij M. aan te rijden. Minstens was beklaagde zich ervan bewust dat de aanrijding van M. in het licht van diens rijgedrag, de plaatsgesteldheid en de aanwezigheid van M. in de lijn lag van het normale verloop van de gebeurtenissen.

1.2.2. Herkwalificatie naar doodslag

20. Burgerlijke partijen M. en A. stellen dat de feiten werden gepleegd met het oogmerk te doden, minstens dat er sprake was van het aanvaarden van het mogelijk overlijden van M. als een mogelijkheid of onvermijdelijk gevolg van zijn opzettelijke gedragingen. Daarbij wordt gewezen op het gebruik van een voertuig om op M. in te rijden, de massa van het gebruikte voertuig en de snelheid waarmee beklaagde reed.

21. Poging tot doodslag veronderstelt dat de dader wetens en willens de bedoeling heeft gehad te doden. De door de wet vereiste wils- en kenniselementen onderstellen de aanvaarding, wetens en willens, van het verboden gedrag, met dien verstande dat de dader, aangezien het een constitutief gevolg van het misdrijf betreft, dat gevolg heeft willen veroorzaken of besepte dat het in de lijn lag van het normale verloop van de gebeurtenissen (in dezelfde zin: Cass. 6 november 2019, AR P.19.0651.F).

De rechtbank is van oordeel dat niet boven elke redelijke twijfel is aangetoond dat beklaagde handelde met het oogmerk te doden. De wijze waarop burgerlijke partij M. meende verhaal te moeten gaan halen bij beklaagde (door de doorgang voor beklaagde te blokkeren, op het venster van het bestuurdersportier van beklaagde te slagen, te roepen en na het terugkeren naar zijn eigen voertuig opnieuw in de richting van beklaagde te komen) als reactie op het ontoelaatbare voorafgaande rijgedrag van beklaagde en diens kwetsende en denigrerende uitlatingen aan het adres van burgerlijke partijen M. en A. maakt het aannemelijk dat beklaagde handelde vanuit onder meer paniek en de doelstelling de plaats van de feiten zo snel mogelijk te verlaten. Dat M. hierbij gekwetst zou geraken, lag in de lijn van het normale verloop van de gebeurtenissen (zie supra). Dit geldt niet voor het overlijden van M.. Gelet op de korte afstand tussen het punt van vertrek van beklaagde en het voertuig van M. alsook het manoeuvre naar links dat blijkt uit de technische reconstructie moet worden aangenomen dat beklaagde, ondanks de snelle acceleratie zoals die blijkt uit de getuigenverklaringen, nog niet aan een grote snelheid reed op het moment van de aanrijding.

1.2.3. Toepasselijkheid van de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer

22. Burgerlijke partijen menen dat de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer (artikel 405guater Sw.) van toepassing is. Hiervoor wordt verwezen naar:

- de verklaring van beklaagde, waarin hij stelde:
 - o kort voor de feiten tegen M. te hebben gezegd: "*Waar hebde gij leren rijden? In uw thuisland of wat?*";
 - o "Je weet hoe zo'n mensen zijn, ze willen op de vuist gaan";
- de verklaring van beklaagde bij dr. D. V., waarbij hij stelde de uitspraak omtrent het behalen van het rijbewijs te hebben gemaakt omdat hij zag dat M. en A. van vreemde origine waren;
- de verklaring van A., die stelt dat beklaagde hen toeriep: "*Ga terug naar jullie thuisland*", waarop zij antwoordde dat ze hier geboren en getogen is en hier zou blijven, gevolgd door de

uitspraak van beklaagde: *"Goed blijf maar dan kan je mijn appartement komen kuisen, dat Is het enige waar je goed voor bent"*;

de verklaring van getuige C. dat beklaagde naar M. riep terug te gaan naar zijn eigen land.

Volgens burgerlijke partijen impliceren deze uitspraken dat beklaagde een beweerd gebrek aan rijvaardigheid en het gebrek aan vaardigheden om een conflict op niet-agressieve wijze op te lossen wijt aan de nationale afkomst van M. en A. en dat er sprake is van misprijzen van M. en A. op grond van dit criterium. Uit deze uitlatingen tijdens het afgelegde traject voorafgaand aan de feiten zou blijken dat het agressieve rijgedrag van beklaagde onlosmakelijk is verbonden met zijn misprijzen en vijandige houding ten aanzien van M. en A. en aldus hier minstens een bijkomende drijfveer van uitmaakt.

Beklaagde betwist de geloofwaardigheid van de verklaringen van burgerlijke partijen op dit punt. Met zijn erkende uitspraak omtrent het rijbewijs had hij geen racistische bijbedoeling. De andere aangehaalde uitspraken zijn uit hun context getrokken. Minstens is niet aangetoond dat racisme een drijfveer zou zijn geweest voor de feiten.

23. De straffen gesteld op opzettelijke slagen en verwondingen worden overeenkomstig artikel 405quater Strafwetboek' verhoogd wanneer een van de drijfveren van de dader voor het plegen van het misdrijf bestaat in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens (onder meer) diens nationale of etnische afstamming. De discriminerende drijfveer moet niet de enige drijfveer van de dader zijn geweest; het volstaat dat het een van de drijfveren was, het moet niet de doorslaggevende drijfveer zijn geweest. Het bestaan van de discriminerende drijfveer kan onder meer blijken uit de uitlatingen van beklaagde voorafgaand aan, tijdens of na het plegen van de feiten.

De rechtbank meent dat de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer afdoende bewezen is. Uit de hoger aangehaalde uitlatingen van beklaagde blijkt afdoende het misprijzen dat beklaagde koestert ten aanzien van burgerlijke partijen M. en A. gelet op hun nationale afkomst. De rechtbank verwierpt de stelling dat de verklaringen van burgerlijke partijen op dit punt ongeloofwaardig zouden zijn. Hun verklaringen worden afdoende ondersteund door de eigen verklaring van beklaagde en de verklaring van getuige C.. Dat deze discriminerende instelling van beklaagde een drijfveer was van beklaagde blijkt onder meer uit diens agressieve rijgedrag voorafgaand aan de feiten, dát hij duidelijk ook linkt aan de nationale herkomst van burgerlijke partijen door te verwijzen naar waar M. zijn rijbewijs zou hebben behaald. Veelzeggend hieromtrent is ook de uitlating van beklaagde tegen verbalisanten: "Je weet hoe zo'n mensen zijn, ze willen op de vuist gaan." Dat hiermee zou worden gedoeld op agressieve mensen, zoals ter zitting voorgehouden, is gelet op de context van het verhoor volstrekt ongeloofwaardig. Deze uitspraak toont aan dat beklaagde uitging van een agressieve ingesteldheid van M. gelet op diens nationale afkomst en mede om deze reden excessief geweld heeft gebruikt wanneer het opnieuw tot een confrontatie tussen beiden kwam aan de verkeerslichten waar de feiten plaatsvonden.

De feiten dienen derhalve geherkwalificeerd te worden als volgt:

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan N. M., geboren te Antwerpen (Deurne) op X,

met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid van meer dan vier maanden ten gevolge hebben gehad,
met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens zijn nationale of etnische afstamming

(art. 392, 398, 400, eerste lid, en 405quater, 3° Sw.)

Te Antwerpen op 13 september 2019

Deze feiten worden overeenkomstig artikel 405quater, 3', Strafwetboek bestraft met een criminele straf. De rechtbank neemt evenwel verzachtende omstandigheden aan in hoofde van beklaagde, bestaande uit diens blanco strafregister, waardoor er reden is om slechts een correctionele straf uit te spreken. De rechtbank verklaart zich derhalve bevoegd om kennis te nemen van dit feit krachtens artikel 3, laatste lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden.

1.2.4. Schuld van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten

24. De feiten, zoals geherkwalificeerd, zijn bewezen gelet op de vaststellingen van de verbalisanten, het deskundigenonderzoek, de medische stukken voorgelegd door burgerlijke partij M., de technische reconstructie, de camerabeelden, de getuigenverklaringen, de verklaringen van burgerlijke partijen M. en A. en de verklaring van beklaagde.

1.2.5. Toepasselijkheid van de verschoningsgrond uitlokking

25. Beklaagde steunt zijn verzoek om toepassing te maken van de verschoningsgrond uitlokking op het gedrag van burgerlijke partij M. vlak voor de bewezen feiten (het blokkeren van de doorgang voor het voertuig van beklaagde, op het venster van het bestuurdersportier van beklaagde kloppen, roepen en na het terugkeren naar zijn eigen voertuig opnieuw in de richting van beklaagde komen). Hierbij wordt ook gewezen op de indruk die het gedrag van burgerlijke partij maakte op getuige D. G.. Deze reactie zou proportioneel zijn, rekening houdend met het feit dat beklaagde de gevolgen voor M. niet heeft gewild. Dat beklaagde andere mogelijkheden zou hebben gehad om hierop te reageren, zou daarbij niet relevant zijn.

26. Overeenkomstig artikel 411 Strafwetboek zijn opzettelijke slagen en verwondingen verschoonbaar indien zij onmiddellijk uitgelokt worden door zware gewelddaden tegen personen. De zwaarte van de gewelddaden moet niet alleen worden afgemeten aan de intensiteit van de reactie die ze veroorzaakten maar ook aan hun materiële intensiteit vergeleken met het uitgelokte misdrijf (in dezelfde zin: Cass. 22 juni 2011, T.Strafr. 2012, 320, noot). Dit impliceert dat er een mate van proportionaliteit moet bestaan tussen het gepleegde misdrijf en de gewelddaden die dit gedrag zouden hebben uitgelokt. De rechtbank is van oordeel dat aan deze vereiste in casu niet is voldaan. Het opzettelijk inrijden met een wagen op een persoon die zich ongewapend voor het voertuig bevindt is volstrekt buiten verhouding tot het gedrag van burgerlijke partij M.. Dit wordt nog versterkt wanneer men ook het voorafgaande gedrag van beklaagde (racistische uitlatingen, gevaarlijk rijgedrag) als context mee in ogenschouw neemt. Het beroep op de uitlokking wordt derhalve afgewezen.

2. Straftoemeting

27. De rechtbank houdt bij het bepalen van de straf rekening met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, de gevolgen voor het slachtoffer, de persoonlijkheid, persoonlijke omstandigheden, leeftijd en gerechtelijk verleden van beklaagde.

28. De feiten zijn zeer ernstig en getuigen van gebrek aan respect voor de fysieke integriteit en de persoonlijke waardigheid van burgerlijke partijen M. en A.. Beklaagde vertoonde erg agressief gedrag in het verkeer en draagt daardoor bij aan, het maatschappelijk onveiligheidsgevoel. Door het viseren van burgerlijke partijen M. en A. op basis van hun nationale afkomst draagt het gedrag van beklaagde bij aan het in stand houden en doen groeien van wederzijdse haatgevoelens in de samenleving op deze basis.

29. Beklaagde beschikt nog over een blanco strafregister.

Blijkens de verslagen van de justitieassistent verliep de vrijheid onder voorwaarden goed. Beklaagde volgde de afspraken goed op. Buiten de opvolging en afbouw van medicatie (slaapmedicatie, antidepressiva, antipsychotica) onder begeleiding van een psychiater had hij geen hulpvraag. Hij was van mening geen agressieproblematiek te hebben, Hij gaf ook aan het moeilijk te hebben met het rijverbod, aangezien dit zijn vrijheid beperkte en de uitoefening van zijn job bemoeilijkte. In een later evolutieverslag wordt melding gemaakt van de inspanningen van beklagde om een gepaste psychologische begeleiding te vinden om op een meer constructieve manier te leren omgaan met stresssituaties.

30. Beklaagde werd onderzocht door forensisch psychiater D. V.. Zij stelt dat hij een koele en emotioneel onbewogen maar in se normaal gestemde indruk maakt. Er zijn overwegend aanwijzingen van een cluster B-persoonlijkheidsstoornis van het narcistische type. Zijn zelfbeeld is quasi karikaturaal overgewaardeerd ergo bijzonder (met ondergeschikt plaatsen van slachtoffer), al is er toch deels rationeel 'zicht op zichzelf'. Een en ander werkt prikkelbaarheid ergo gevoeligheid voor krenking dan wel 'achtervolging' in de hand. In het sociale verkeer stelt hij zich onverstoord en onwrikbaar op: elke vorm van sociale angst wordt daarbij ontkend. Onderliggend blijkt een fragiele narcistische structuur, o.a. gekenmerkt door weinig of geen mentalisatie in de zin van relationele en affectieve dynamiek. Hij is maximaal in staat tot oppervlakkige contacten, maar niet tot authentieke empathische relaties. Hij heeft immers behoefte aan pervasieve 'spiegeling'/erkenning, wat hem gevoelig maakt voor elke vorm van niet-erkenning. Zijn zelfbeeld is vrij 'fors'; de identiteit is labiel. De inbedding in het sociaal weefsel is niet optimaal. Gewetensfunctie en normbesef blijken ontoereikend aangezien hij vooral zichzelf als norm hanteert. Hij zal doorgaans niet impulsief handelen, maar de krenkingsgevoeligheid kan de kwaliteit van de in se toereikende zelfbeheersing/impulscontrole tijdelijk torpederen.

D. V. stelt dat vanuit de narcistische persoonlijkheid hij in het geval van de dreiging in de angst voor 'vernietiging' terecht komt op het moment van het fysieke incident. Daar waar hij zich aanvankelijk verbaal weet te weren/aan te vallen, valt zijn defensie in se weg op het moment dat 'het verder gaat', naar een situatie waarin hij onvoldoende verdediging ervaart en niet weg kan komen. Dit is op het ogenblik van de tenlastegelegde feiten.

Beklaagde gaf aan zelf een psychotherapeutische begeleiding te wensen.

31. Beklaagde verzoekt de rechtbank ondergeschikt om een straf met probatie-uitstel. Hiertoe wordt verwezen naar de jeugdige leeftijd van beklagde, zijn blanco strafregister, de periode in voorhechtenis, het gunstig verloop van de vrijheid onder voorwaarden, de inschrijving van beklagde aan de universiteit voor het behalen van een master-diploma, de ondersteuning door zijn ouders en de bereidheid om zijn psychologische/psychiatrische problematiek aan te pakken.

De rechtbank heeft beklagde ingelicht over de draagwijdte en de modaliteiten van dergelijke bestraffing, alsook omtrent de voorwaarden die hem in het kader daarvan kunnen worden opgelegd. Beklaagde heeft hiermee uitdrukkelijk ingestemd.

De rechtbank gaat in op het verzoek van beklagde. Een straf gekoppeld aan probatie-uitstel, die beklagde ertoe moet brengen zijn psychologische problematiek en onverantwoord rijgedrag aan te pakken, beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doelstellingen van de straf.

3. Verbeurdverklaring

32. Het Openbaar Ministerie vordert de verbeurdverklaring van het voertuig Opel Grandland.

De verdediging verzoekt de vordering af te wijzen. Het voertuig is geen eigendom van beklagde, maar werd geleased door zijn vorige werkgever.

33. Uit de stukken van het strafdossier blijkt dat dit voertuig een vervangwagen betreft die beklaagde ontving van Rent-a-Car in opdracht van de verzekeraar van zijn bedrijfsvoertuig, dat in herstelling was.

Het voertuig is geen eigendom van beklaagde. De vordering tot verbeurdverklaring wordt derhalve afgewezen als ongegrond.

4. Burgerlijke vorderingen

4.1. Burgerlijke vordering van M.

34. Burgerlijke partij M. vordert een schadevergoeding van 8.769,82 euro provisioneel, te vermeerderen met de interesten. Verder wordt de heraanstelling van dr. J. als deskundige gevraagd om de schade te begroten. Daarnaast wordt een provisionele rechtsplegingsvergoeding gevraagd van 1.320 euro.

35. Het staat vast dat burgerlijke partij schade heeft geleden ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten.

36. Beklaagde verzoekt de aansprakelijkheid te verdelen tussen hem en burgerlijke partij. Hij verwijst hiervoor naar de eigen fout van burgerlijke partij, bestaande uit het klemrijden, uitstappen, roepen en op het venster van het bestuurdersportier slaan door M., zonder dewelke de feiten niet zouden hebben plaatsgevonden.

Burgerlijke partij verzet zich tegen dit verzoek, gelet op de eigen verpletterende verantwoordelijkheid van beklaagde, aangezien het beklaagde was die de beslissing nam na wederzijdse onnodige verkeersmanoeuvres het incident te laten eindigen met de bewezen verklaarde feiten. Er wordt daarbij gewezen op het feit dat er op geen enkel moment enige noodzaak bestond voor het handelen van beklaagde.

Ook indien de rechtbank het beroep op de uitlokking afwijst, moet op verzoek van de verdediging worden nagegaan of burgerlijke partij door zijn eigen fout heeft bijgedragen tot de schade zoals die zich heeft voorgedaan (in dezelfde zin: Cass. 30 oktober 2019, AR P.19.0683.F). Elke fout zelfs de lichtste, dient hierbij in rekening te worden gebracht.

Indien burgerlijke partij zich niet had gedragen zoals hij heeft gedaan, in het bijzonder, het blokkeren van de doorgang voor het voertuig van beklaagde, het verlaten van zijn voertuig om vervolgens op het raam van het bestuurdersportier van beklaagde te gaan kloppen, te roepen en na het nemen van afstand opnieuw in de richting van beklaagde komen (zoals door meerdere getuigen wordt bevestigd), had de schade zich niet voorgedaan zoals dat in concreto is gebeurd. De rechtbank is van oordeel dat de eigen fout van burgerlijke partij voor 15% heeft bijgedragen tot de geleden schade. 85% van de geleden schade wordt ten laste gelegd van beklaagde.

37. Beklaagde gedraagt zich naar de wijsheid wat betreft de bedragen op basis waarvan de provisionele schadevergoeding wordt gevorderd, met uitzondering van:

- 119,00 euro tijdelijke huishoudelijke schade op basis van een aandeel van 35% in het huishouden, nu geen attest samenstelling van gezin wordt bijgebracht;
- 4.500,00 euro morele bijkomende morele schadevergoeding, nu de toekenning van dit bedrag samen met een provisioneel bedrag voor blijvende persoonlijke ongeschiktheid dubbel gebruik zou uitmaken;
- 243,52 euro voor deelauto Cambio, nu niet duidelijk is of het gezin niet over een tweede voertuig beschikte.

De aangevoerde schadeposten zijn bewezen, inclusief deze voor tijdelijke huishoudelijke schade en deelauto Cambio. De samenstelling van het gezin van burgerlijke partij blijkt afdoende uit de stukken van het strafdossier. Het staat verder vast dat burgerlijke partij in de tijdelijke vervanging van zijn voertuig moest voorzien. De morele schadevergoeding wordt toegekend voor een provisioneel bedrag van 2.500 euro. De provisionele vergoeding van 1 euro voor potentiële blijvende persoonlijke ongeschiktheid wordt, om dubbel gebruik te vermijden, op dit moment niet toegekend.

De schade wordt derhalve provisioneel begroot op een bedrag van 6.768,82 euro. Gelet op de verdeling van de aansprakelijkheid wordt aan burgerlijke partij thans een provisionele schadevergoeding toegekend van 5.753,50 euro.

38. De aanstelling van een deskundige, dr. J., dringt zich op met het oog op het bepalen van de definitieve schadevergoeding.

39. Gelet op het provisioneel karakter van de schadevergoeding en de aanstelling van een deskundige, houdt de rechtbank de beslissing omtrent de definitieve schadevergoeding, de interesten en de kosten (inclusief rechtsplegingsvergoeding) aan.

4.2. Burgerlijke vordering van A.

40. Burgerlijke partij A. vordert een schadevergoeding van 2.500 euro definitief, te vermeerderen met de interesten. Daarnaast wordt een rechtsplegingsvergoeding gevraagd van 780 euro.

41. Het staat vast dat burgerlijke partij schade heeft geleden ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten. Zij was getuige van de feiten, verkeerde enige tijd in onzekerheid omtrent de toestand van haar echtgenoot en stond alleen in voor de kinderen.

42. Beklaagde verzoekt de aansprakelijkheid te verdelen tussen hem en burgerlijke partij. Dit verzoek wordt afgewezen. De enige tussenkomst van burgerlijke partij in de aanloop naar de feiten bestond uit een verbale reactie op de uitlatingen van beklagde en het kortstondig verlaten van hun voertuig. Zij heeft aldus zelf niet bijgedragen aan het ontstaan van de schade.

43. Beklaagde verzoekt verder het bedrag van de schadevergoeding te reduceren tot maximaal 500 euro.
De rechtbank bepaalt het bedrag van de morele schadevergoeding naar billijkheid op 1.500 euro.

44. Burgerlijke partij verzoekt de interesten te laten lopen vanaf de datum van de feiten en vermeldt hierbij de datum 19 april 2018. De rechtbank stelt vast dat de feiten niet op deze datum maar op 13 september 2019 plaatsvonden. De interesten worden toegekend vanaf die datum.

4.3. Burgerlijke vordering van UNIA

45. Burgerlijke partij UNIA vordert een schadevergoeding van 500 euro definitief, materieel en moreel vermengd, te vermeerderen met de interesten. Daarnaast wordt een rechtsplegingsvergoeding gevraagd van 240 euro.

46. Beklaagde vraagt de rechtbank de vordering van UNIA af te wijzen, nu burgerlijke partij geen bewijs zou leveren dat zij schade heeft geleden ten gevolge van de feiten.

47. Het staat vast dat burgerlijke partij schade heeft geleden ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten. Burgerlijke partij stelt in conclusie terecht dat de gepleegde feiten ingaan tegen haar wettelijke opdracht en doelstellingen en op die manier afbreuk doen aan het geleverde werk in de maatschappij.

Het gevorderde bedrag is billijk.

TOEGEPASTE WEITEN

De rechtbank houdt rekening mende volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 1, 2, 3, 25, 38, 40, 44, 45, 66, 79, 80, 84 en 405quater strafwetboek art. 4 V.T.Sv
alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van T. V. A., N. M., J. A., Unia, Op strafgebied

Herkwalificeert de tenlastelegging zoals hoger weergegeven.

Verklaart zich bevoegd om kennis te nemen van deze feiten na aanneming van verzachtende omstandigheden.

Veroordeelt T. V. A. voor de tenlastelegging -zoals geherkwalificeerd

tot een gevangenisstraf van 30 maanden en tot een geldboete van 1600,00 EUR, zijnde 200,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 1 maand.

Verleent probatieuitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis en wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, mits naleving van de volgende voorwaarden:

1. geen strafbare feiten plegen;
2. een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast;
3. gevolg geven aan de oproepingen van de probatiecommissie en aan die van de justitieassistent die met de begeleiding is belast;
4. het volgen van een psychotherapeutische begeleiding, hiervoor samen met de justitieassistent op zoek gaan naar een geschikte therapie en pas met de therapie stoppen met akkoord van de therapeut en de justitieassistent;
5. het volgen van een cursus agressiebeheersing, te bepalen in overleg met de justitieassistent;

Veroordeelt T. V. A. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 2667,75 EUR

Op burgerlijk gebied

Vordering van M.

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond in de hierna bepaalde mate :

Veroordeelt beklaagde tot betaling van:

een schadevergoeding van VIJFDUIZEND ZEVENHONDERDDRIEENVIJFTIG EN VIJFTIG CENT (5.753,50 euro) provisioneel;

Stelt, met toepassing van artikel 555/6 Ger. W, aan als geneesheer-deskundige dokter W. J., met standplaats te (adres)

met de volgende opdracht:

- kennis te nemen van de feiten, zo nodig met inzage van het strafdossier, en de feiten kort te beschrijven;
- kennis te nemen van de inlichtingen en de medische stukken die partijen hem bezorgen, en van de informatie waarvan hij ambtshalve kennis wenst te nemen;
- N. M., geboren te Antwerpen(Deurne) op X van Belgische nationaliteit, ingeschreven te (adres) te onderzoeken
- de fysieke of psychische letsels en aandoeningen van de onderzochte te beschrijven;
- de ziekte van de onderzochte te beschrijven;
- de volledige en/of gedeeltelijke ongeschiktheid om eender welke bezigheid uit te oefenen te beschrijven, evenals de weerslag ervan op de verschillende levenssferen van de onderzochte, en te bepalen of deze ongeschiktheid een economische, huishoudelijke of persoonlijke ongeschiktheid betreft, alsmede de duur en graden ervan te bepalen
- na te gaan of er sprake is van esthetische schade, seksuele schade of bijzondere genoegenschade, deze te beschrijven en de duur en graden ervan te bepalen;
- na te gaan of er sprake is van een vermindering van de fysieke of psychische integriteit of een bijzonder fysisch lijden zonder ongeschiktheid om eender welke bezigheid uit te oefenen, dit lijden te beschrijven, alsmede de duur en graden ervan vast te stellen, rekening houdend met de gebruikte pijnstillers;
- de datum van heling of consolidatie vast te stellen;
- de eventuele vooraf bestaande toestand van de onderzochte te beschrijven;
- de eventueel reeds ondergane behandelingen en de duur van de eventuele hospitalisatie te beschrijven;
- advies te geven over de mate waarin de bij de onderzochte vastgestelde letsels of aandoeningen werden veroorzaakt door de feiten;
- advies te geven over de mate waarin de feiten de eventuele vooraf bestaande toestand van het slachtoffer kunnen hebben beïnvloed of de gevolgen ervan kunnen hebben gewijzigd;
- advies te geven over de vraag of ingevolge de letsels of aandoeningen hulp van derden noodzakelijk is of is geweest, rekening houdend met de bestaande en beschikbare hulpmiddelen;
- desgevallend advies te geven over de aard, de duur en de verwachte evolutie van het verdere genezingsproces en over de medicatie, behandelingen, ingrepen of hulpmiddelen die het verdere lijden kunnen verhelpen of verzachten, alsmede de duur en de kostprijs hiervan te ramen;

- advies te geven over het tijdstip waarop de onderzochte zijn professionele en andere activiteiten, geheel of gedeeltelijk, kon of zal kunnen hernemen en aan te geven of deze herneming van de activiteiten al dan niet met het leveren van meer inspanning gepaard is gegaan of zal gaan;
- zo dit nodig mocht blijken in de loop van het onderzoek, de nodige specialisten te raadplegen en hun advies en oordeel bij te voegen;

en volgens de volgende werkwijze:

- binnen 8 dagen na de kennisgeving van huidig vonnis door de griffier verwittigt de deskundige de partijen per aangetekende brief en de rechtbank en de raadslieden per gewone post
- van de plaats, de dag en het uur waarop hij zijn werkzaamheden zal aanvangen;
- van de manier waarop zijn kosten en ereloon en dat van de eventuele specialisten die hij zal raadplegen, zullen berekend worden;
- van het rekeningnummer waarop het voorschot ter dekking van zijn voorlopige erelonen en kosten kunnen gestort worden;
- partijen maken uiterlijk acht dagen voordat de deskundige zijn werkzaamheden zal aanvangen, een geïnventariseerde dossier met alle relevante stukken over aan de deskundige;
- de deskundige stelt een verslag op van de vergaderingen die hij organiseert en deelt dit mee aan de rechtbank, de partijen en hun raadslieden per gewone post en aan de eventueel verstek latende partijen per aangetekende brief;
- een voorverslag, omvattende alle elementen van de besluitvorming én een ontwerp van advies, wordt opgemaakt en aan partijen en hun raadslieden meegedeeld, met een termijn van minstens 15 dagen voor het formuleren van opmerkingen ;
- een gemotiveerd eindverslag dat wordt afgesloten met het identificatienummer, de handtekening, naam en titel van de gerechtsdeskundige en waarin elke tijdige opmerking van partijen zal zijn beantwoord, zal zowel op elektronische als schriftelijke wijze aan de griffie van deze rechtbank worden overgemaakt binnen de 6 maanden te rekenen vanaf de datum van huidig vonnis;
- de deskundige poogt partijen te verzoenen en de vaststelling van de eventuele verzoening wordt ter griffie neergelegd en per aangetekende brief meegedeeld aan partijen, en per gewone post aan hun raadslieden;

Het onderzoek dient te gebeuren volgens de bepalingen van artikel 962 t.e.m. 991bis van het Ger.W en met inachtneming van art. 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de regels die het contradictoir karakter van het deskundigenonderzoek waarborgen.

De rechtbank veroordeelt V. A. om binnen een maand na datum van huidig vonnis, een voorschot van 1500 euro te consigneren ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen, op rekeningnummer (...) onder vermelding van "provisie deskundige, notitienummer AN30.LB.105190-19", en de naam van de partij voor wie de provisie wordt betaald, of bij een kredietinstelling die partijen gezamenlijk hebben gekozen;

De rechtbank bepaalt het reeds vrij te geven gedeelte van het voorschot op 900 eur ter dekking van de voorlopige erelonen en kosten van de deskundige met inbegrip van de BTW.

Gelet op het provisioneel karakter van de toegekende vergoeding, wordt de beslissing omtrent de definitieve schadevergoeding, de interesten en de kosten aangehouden;

Wijst het meer en/of anders gevorderde af als ongegrond

Vordering van A.

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond in de hierna bepaalde mate:
Veroordeelt beklagde tot betaling van:

- o een schadevergoeding van DUIZENDVIJFHONDERD EUR (1.500 euro) definitief, te vermeerderen met de vergoedende interesten, begroot op de wettelijke interestvoet, vanaf 13 september 2019 tot heden en met de gerechtelijke interesten op dit bedrag vanaf heden tot de algehele betaling;
- o tot een rechtplegingsvergoeding van 780 euro

Wijst het meer en/of anders gevorderde af als ongegrond

Vordering van UNIA

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond:

Veroordeelt beklaagde tot betaling van:

- o een schadevergoeding van VIJFHONDERD EUR (500 euro) definitief, moreel en materieel vermengd, te vermeerderen met de vergoedende interesten, begroot op de wettelijke interestvoet, vanaf 13 september 2019 tot heden en met de gerechtelijke interesten op dit bedrag vanaf heden tot de algehele betaling;
- o tot een rechtplegingsvergoeding van 240 euro

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC10:

- K. Eugène, rechter-voorzitter
- P. Coppieters, rechter
- J. De Herdt, rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 november 2020 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier J. Soete.